

Trvalo to docela dlouho, ale podruhé už nemusel Stefana povzbuzovat. Lennoxův otec se narovnal, ještě stále se trásl, ale předklonil se a napsal požadovaná slova do písku.

Cassaras na něj pokývl, zvedl obě ruce a dlaně namířil na vodu. „Ať při tobě stojí má síla, která byla předtím namířena proti tobě.“

Stefano ztrápeně zavřel oči. Po červených tvářích se mu koulely slzy. Přesto zvedl ruce, stejně jako Cassaras. S kombinací strachu a rozhodnosti v hlase větu zopakoval, a zatímco mluvil, celé jeho tělo se trásl jako osika. Když větu dokončil, selhal mu hlas a on další slova spíše šeptal.

Podle intenzity jeho pohledu se zdálo, že zcela jasně rozuměl tomu, co se právě odehrálo.

Přišla další vlna, spláchla slova napsaná do písku a s nimi i Stefanovy slzy. Stále otřesený sklopil hlavu.

„Voda spláchne tíži.“ Do Cassarasova hlasu se vloudila laskavost. „Očistí srdce a duši.“

Stefano se bdělým pohledem zadíval na své dlaně, jako by se právě probudil z hlubokého spánku. „Proboha,“ vyhrkl. „Lennox...“

Obrazy vybledly.

Alea přemýšlela o tom, co právě viděla. Princ Vodních panen zcela nečekaným způsobem pronikl k Lennoxovu otci. Změní se tím ale vztah mezi Stefanem a Lennoxem?

„Všechno v pořádku, Yavani?“ uslyšela vedle sebe hlas. Zjevně seděl u ní na pohovce. Alea si vůbec nevšimla, že vešel do salonu. Oblivioni ale prostě nebyli slyšet, pokud sami nechtěli.

Otevřela oči. Lennox se mezitím již také převlékl a teď měl na sobě modré džíny a bílé tričko. Tázavě se na ni podíval. Alea si ho místo odpovědi přitáhla k sobě a pevně se ho držela.

„*Hem brokha*,“ zamumlal, což znamenalo něco jako *a jéje*. „Ukázal ti plášť něco zlého?“

Alea si na chvíli přitiskla obličej k jeho krku a nasála vůni dále, tepla a vody – Lennoxovu typickou vůni, kterou tak milovala. Potom se ho pustila. „Už vím, co dělal Cassaras od doby, kdy jsme ho naposledy viděli.“

„Už jsem si říkal, kde je!“